

[Knud Lind]

ren: hvor mange skoler skal denne ene person føre kontrol med, og det uagtet om det er i mulm og mørke eller i solens klare lys? Mig bekendt er der ret mange skoler, der skal føres kontrol med, så det vil langt overstige en enkelt mands kunnen og evne, og da ministeren har været inde på citater af vers, er jeg sikker på, han slutter med:

»Jeg er træt og går til ro,
lukker mine øjne to«

– også for stenkastkurser.

Finn Jørgensen (KF):

Jeg har programmet og brochuren fra det pågældende kursus. Det er solgt på to ting specielt. Den ene er:

»Systemet har ansvaret, fordi systemet er menneskefjendsk og asocialt! ... Og når uret bliver ret, bliver oprøret en pligt. ... Derfor skal vi være flere, som går i direkte aktion mod systemet. Mange er i bevægelse, men flere endnu venter på at komme i gang. ... Vi laver et kursus på Den Røde Højskole.«

Og det andet: »du kan regne med, at det ikke koster 700 kr., for du får tilskud fra kommune og stat, så det kun koster 300 kr.«

Synes ministeren, det er en rigtig måde at sælge et højskolekursus på?

Pelle Voigt (SF):

Jeg står med en pressemeddelelse i hånden fra Den Røde Højskole, underskrevet af to repræsentanter for højskolen, Ole Hjorth og Lars Madsen. Den er dateret den 14. marts 1983, og jeg vil godt citere et lille stykke af den:

»Det er ikke højskolernes opgave at give folk anvisning på, hvordan de skal formidle deres holdninger til samfundet. Vi har derfor ikke trænet unge mennesker i husbesættelser, stenkastning og gadekamp. Vi har heller ikke opfordret til konfrontationer med politiet. Det er Den Røde Højskoles erklærede holdning, at vi er imod optrapningen af volden i samfundet.«

Jeg vil gerne spørge ministeren, om der foreligger noget som helst for ministeren, som antyder, at Den Røde Højskole ikke har overholdt det, som står i denne pressemeddelelse.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg stillede ministeren et spørgsmål før, og det fik jeg ikke svar på, derfor skal jeg gen-

tage det. Jeg ville meget gerne vide, om ministeren har taget stilling til oplægget, og hvis ministeren ikke har det – og det kan jeg næsten forstå – om ministeren så vil tage stilling til det hele til sin tid og meddele, om det er nogen grund til udelukkelse. Jeg kan ikke lade være med efter de indlæg, der er kommet også fra medlemmer i salen, at gøre opmærksom på, at når man i 1890 godkendte samtlige højskoler, så skete det til trods for, at en af højskoleforstanderne havde nægtet at betale skatter, og at det var samtidig med riffelforeningerne ude i landet fra venstres side.

Formanden:

Som den sidste får spørgeren, hr. Poulsgaard, ordet.

Poulsgaard (FP):

Der er jo sagt mange ting. Jeg havde egentlig lyst til lige at knytte et par kommentarer til hr. Pelle Voigts indlæg. Hvis jeg bliver spurgt, om jeg tæver min kone, siger jeg selvfølgelig nej, og det er præcis det samme, Den Røde Højskole gør. Men der var noget i det, ministeren sagde, der forbavser mig en hel del. Min danmarkshistorie er jeg ikke så sikker på, men jeg tror ikke, at der var så meget tilskud til højskolen, som der er i dag. Jeg tror nok, de fleste elever betalte med egne penge. Og så har jeg også en fornemmelse af, at dengang ministeren ikke var undervisningsminister, men en ivrig debattør, der hed hr. Bertel Haarder, var der lagt visse andre boller på suppen. Der er kommet så meget frem nu, at det ikke skulle være nødvendigt med alle de undersøgelser, som ministeren dækker sig under.

Så synes jeg også, det var en ret fantastisk udtalelse, ministeren kom med, at man havde lov til at holde møde om hvad som helst, og at man absolut ikke ville have politi blandet ind i det. Vil det sige, at hvis jeg inviterede mine naboer derhjemme og vi begyndte at planlægge, hvordan vi skulle begå røveri eller noget andet, så havde man ikke pligt til at meddele politiet det, idet det blev holdt i fritiden? Sådant kunne svaret opfattes.

Men i hvert fald vil jeg da sige ministeren tak for, at vi, lige så snart han er færdig med de undersøgelser – hvad jeg håber han vil blive meget hurtigt – får en endelig stillingta-